

ബാബ അപരാഹ്ണവേളകളിൽ പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വരാന്തയിൽ തനിക്കു ചുറ്റും കൂട്ടുന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകുന്ന പ്രധാന സന്ദേശങ്ങളിൽ ചിലത് തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവതരിപ്പിക്കുകയാണ് പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ.

വിദ്യാർത്ഥികളുമായുള്ള ബാബയുടെ സംഭാഷണങ്ങൾ പ്രഫസർ അനിൽകുമാർ

സായി വിവേകമുത്തുകൾ(Sai Pearls of Wisdom) ഭാഗം 19A

ഏപ്രിൽ, 2001

ഓം.. ഓം.. ഓം..

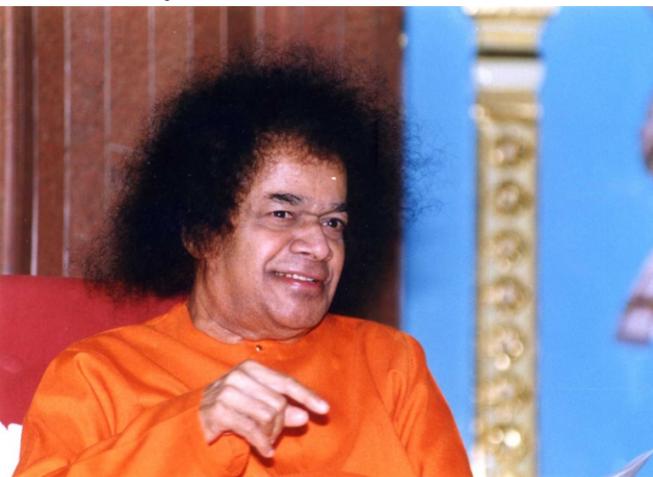
ഭഗവാന്റെ പാദപത്മങ്ങളിൽ പ്രണാമങ്ങളോടെ, സായിരാം!

പ്രിയപ്പെട്ട സഹോദരീ സഹോദരന്മാരേ, ഇന്നത്തെ സായാഹ്നവേളയിലേക്ക് സ്വാഗതം.

ഭഗവാന്റെ കൃപയാൽ, നാം നമ്മുടെ പ്രോജക്ടിന്റെ പരിസമാപ്തിയിലാണ്. ഇത് അവസാനിക്കാൻ പോവുന്നു എന്ന് ഇതിന് അർത്ഥമില്ല. തീർച്ചയായും അല്ല! നാം ഇത് തുടരും. സ്വാമി 1998, 1999 കാലയളവിൽ വിദ്യാർത്ഥികളുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണങ്ങൾ ഞാൻ ശേഖരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അതും ലോകമെമ്പാടുമുള്ള സായിഭക്തർക്ക് നാം പ്രക്ഷേപണം ചെയ്തു കൊടുക്കും. നമ്മളിൽ ഒരു സാധനയായിട്ടാണ് ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത്.

കറുത്തതും വെളുത്തതും - രണ്ടും എന്നിലുണ്ട്

ശരി, ഇന്നു വൈകിട്ടത്തെ അവതരണത്തിനു വേണ്ടി ഞാൻ ചില ഹോംവർക്കുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത് 2001 ഏപ്രിൽ മാസവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. കഴിഞ്ഞ ദിവസം ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഇവയെല്ലാം സനാതനസാരമിയുടെ തെളുപ്പ് പതിപ്പിൽനിന്നാണ്.

സമയം വൈകുന്നേരം 4.30 ആയി. സ്വാമി ഇന്റർവ്യൂ മുറിയിൽനിന്ന് മനോഹരമായ ഒരു പുഞ്ചിരിയോടെ പുറത്തുവന്നു. ആ സായാഹ്നത്തിൽ, അവിടുന്ന് വിശേഷപ്പെട്ട എന്തോ പറയുന്നതിന് ഉത്സുകനാ

ന്നെന്നു തോന്നിച്ചു. അവിടുന്ന് ഞങ്ങളുടെ അടുത്തത്തി ചോദിച്ചു, “നിങ്ങൾ അവരെ കണ്ടുവോ?”

“ഉവ്വ്” എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് പറയാനാവുമോ? അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ആരാഞ്ഞേക്കും, “എന്തിനാണ് നിങ്ങൾ കണ്ടത്?(ചിരി) ഇവിടെയുള്ള സകലരെയും നിങ്ങൾ കാണേണ്ടതില്ല.” ഇനി, ഞങ്ങൾ “ഇല്ല” എന്നാണ് പറയുന്നത് എന്നിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ പ്രതികരണം വന്നേക്കും, “നിങ്ങൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുകയല്ലേ, നിങ്ങളെന്തു ചെയ്യുകയാണിവിടെ?” (ചിരി) വാസ്തവത്തിൽ, അതൊരു അസുഖകരമായ ചോദ്യമായിരുന്നു. കുട്ടികൾ ആശയവിനിമയ കല പഠിച്ചിരുന്നു-മൗനം എന്നു പേരുള്ള. (ചിരി)

അപ്പോൾ ഞാൻ പറഞ്ഞു, “സ്വാമി, ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചു.”

അത് റിസ്ക്-പ്രൂഫ് നാഴിക (risk-proof hour)യായിരുന്നു. (ചിരി)

സ്വാമി ചോദിച്ചു, “നീ ആരെയാണ് കണ്ടത്?”

“സ്വാമി, ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നുള്ള ഒരു സംഘം കുട്ടികളെ അവിടുന്ന് ഇന്റർവ്യൂവിന് വിളിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു.”

ബാബ പറഞ്ഞു, “അതെ, നീ പറഞ്ഞത് ശരിയാണ്. പക്ഷേ, അവർ വെറും കുട്ടികളല്ല, അവർ ബാലവികാസ് ഗുരുക്കന്മാരാണ്.”

“ഓ, അതേയോ സ്വാമി. അതറിഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷം.”

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “ആ ഗ്രൂപ്പിലെ മുതിർന്ന മനുഷ്യനെ നീ കണ്ടുവോ?”

സാംബിയയിലെ(Ndola, S.Africa)സത്യസായി ബോയ്സ് സ്കൂൾ. വിക്ടർ കാനു സ്ഥാപിച്ചത്. വിദ്യാഭ്യാസത്തിലെ ഗുണനിലവാരത്തിന് 2005-ൽ പാരീസിൽവെച്ച് ഇന്റർനാഷണൽ ഗോൾഡ് മെഡൽ ഈ സ്കൂളാണ് നേടിയത്

ശരി, ഇത്രയുമായ സ്ഥിതിക്ക്, ഇനി കാര്യങ്ങളൊന്നും ഒളിക്കുന്നതിൽ ഒരു കാര്യവുമില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞു, “ഉവ്വ് സ്വാമി, ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു.” (ചിരി)

അപ്പോൾ അവിടുന്ന് ആരാഞ്ഞു, “നീ അവനെ അറിയുമോ?”

“സ്വാമി, എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അറിയാം, പക്ഷേ നേരിൽ കണ്ടിട്ടില്ല.”

“നിനക്കവനെ എങ്ങനെ അറിയാം?” (ചിരി)

“അദ്ദേഹം ബാംഗ്ലൂരിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തിട്ടുണ്ട്, പ്രശാന്തിനിലയത്തിലെ വിദ്യാർത്ഥികളോടും സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്, അങ്ങനെ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തെ അറിയാം.”

വിക്ടർ കാനുവും ഭാര്യ ജിനോവേവയും അവാർഡ് സ്വീകരിക്കുന്നു

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “അവൻ വിക്ടർ കാനു ആണ്, സായി സെന്ററിന്റെയും സായി സ്കൂൾ ഫോർ എഡ്യൂക്കേഷൻ ഇൻ ഹ്യൂമൻ വാല്യൂസിന്റെയും തലവൻ. അവൻ വളരെ പ്രഗത്ഭനും ഭഗവാന്റെ ദീർഘകാല ഭക്തനാണ്.”

അപ്പോൾ ഭഗവാൻ കുട്ടിച്ചേർത്തു, “ആ വിക്ടർ കാനു, നിനക്കറിയാമോ?”

“ഓ സ്വാമി, എന്താണ്?”

“ഞാനാണ് അവന്റെ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുത്തത്.”

“അതേയോ.”

“അതിനുശേഷം ഭാര്യയും ഭർത്താവും സ്വാമിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് തീരുമാനിച്ചു. സ്വാമിക്കുവേണ്ടി എങ്ങനെ ഏറ്റവും നന്നായി സേവ ചെയ്യാമെന്നാണ് എല്ലായ്പ്പോഴും അവർ ചിന്തിക്കുന്നത്. അതാണവരുടെ നിരന്തര പ്രയത്നവും നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയും. വളരെ കാര്യക്ഷമമായിട്ടാണ് അവർ സ്കൂൾ നടത്തുന്നത്.”

ഇപ്രകാരമാണ് ഭഗവാൻ അരുളിയത്.

എങ്ങനെയോ ഞാൻ പറഞ്ഞുപോയി, “സ്വാമീ, അവരെല്ലാവരും കറുത്ത വർഗ്ഗക്കാരാണ്; അവരെല്ലാം കറുത്തവരാണ്.”

സ്വാമിയുടെ മുഖഭാവം ഗൗരവമുള്ളതായി. “എനിക്ക് കറുത്തവരെന്നോ വെളുത്തവരെന്നോ മത്തയെന്നോ പിങ്കെന്നോ ഉള്ള വ്യത്യാസമില്ല. (ചിരി) ഒരു ഭദ്രവുമില്ല! എനിക്ക് എല്ലാം ഒന്നുതന്നെ-നിനക്ക് മനസ്സിലായോ?”

“ഉവ്വ് സ്വാമീ, എനിക്കറിയാം, പക്ഷേ ഇന്റർവ്യൂമുറിയിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്നവരെ ഉദ്ദേശിച്ച് ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്. സ്വാമീ, എന്തായിരുന്നാലും എനിക്ക് നിറം സംബന്ധമായി ചില ഇഷ്ടങ്ങളൊക്കെയുണ്ട്. ഞാൻ ഒന്നിനെയും പഴിക്കുകയല്ല. എനിക്ക് ചില പ്രതിപത്തികളുണ്ടെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞതാണ്.”

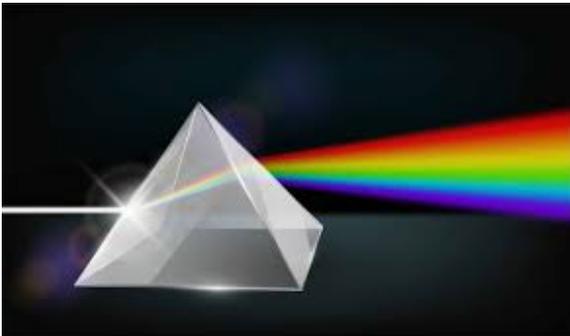
ബാബ പറഞ്ഞു, “തൊലിവെളുപ്പ് സംബന്ധമായി നിങ്ങൾക്ക് ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളുള്ളതിനാലാണ് നിങ്ങൾ ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഇങ്ങനെ കഷ്ടപ്പെടാൻ കാരണം നിങ്ങൾ ഈ ബാഹ്യമായ തൊലിനിറത്തിനു പുറകെ പോകുന്നതാണ്. അക്കാരണത്താലാണ് നിങ്ങളെല്ലാവരും ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നത്. കറുപ്പും വെളുപ്പും എന്നിലുണ്ടെന്ന് അറിയുക.”

“ഓ, അതേയോ. രണ്ടും അവിടുന്നിലുണ്ട്, സ്വാമീ?”

“അതെ, എന്തുകൊണ്ടില്ല?”

എന്റെ സുഹൃത്തുക്കളേ, നിങ്ങളിൽ മിക്കവർക്കും അറിയാം, കൃഷ്ണൻ ഘനശ്യാമ

വർണനായാണ് വിവരിക്കപ്പെടുന്നത്. കൃഷ്ണന്റെ നിറം കറുപ്പായിരുന്നു. രാമൻ നീലവർണനായിരുന്നു. ബലരാമൻ വെളുത്തിട്ടായിരുന്നു. ഈ നിറങ്ങളെല്ലാംതന്നെ, എല്ലാ നിറങ്ങളും, ഈശ്വരനിലുണ്ട്.

സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ, എല്ലാ നിറങ്ങളും അട

ങ്ങുന്നുവെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങളും എന്നോട് യോജിക്കും. സൂര്യപ്രകാശം തെളിഞ്ഞ വെള്ളയായി കാണപ്പെടാം. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ വെള്ള സൂര്യകിരണം ഒരു ഗ്ലാസ് പ്രിസത്തിലൂടെ കടത്തിവിടുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് ഏഴു നിറങ്ങളും കാണാം, ശരിയല്ലേ? ഇതുപോലെ, ഭഗവാനിൽ എല്ലാ നിറങ്ങളും, എല്ലാ ശരീരവർണ്ണങ്ങളും, അടങ്ങുന്നു.

നിനക്ക് സന്തോഷമാണോ? നിനക്ക് സൗഖ്യം തന്നെയോ?

ഇനി ഞാൻ അടുത്ത സംഭവത്തിലേക്ക് കടക്കുകയാണ്.

ഏറെ പ്രായംചെന്ന ഒരു ഡോക്ടർ ഏറെക്കാലത്തെ അസാന്നിധ്യത്തിനുശേഷം, വരാന്തയിലൂടെ നടന്നുവരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് അടുത്ത കാലത്ത് ഒരു ഓപ്പറേഷൻ വേണ്ടിവന്നു എന്ന് ഞങ്ങൾ അറിയാനിടയായി. അതിനാൽ, അദ്ദേഹം ദർശനത്തിന് വരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ ദിവസം അദ്ദേഹം ദർശനത്തിന് വരാനിടയായതാണ്. ഭഗവാൻ പറഞ്ഞതെന്താണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയാമോ?

“ഡോക്ടർ, സന്തോഷമായി ഇരിക്കുന്നോ? ആരോഗ്യത്തോടെയിരിക്കുന്നുവോ?”

അവിടുന്ന് ഈ രണ്ട് ചോദ്യങ്ങളാണ് ചോദിച്ചത്: ‘സന്തോഷമാണോ? സൗഖ്യമാണോ?’ ആരോഗ്യം, സൗഖ്യം ഇല്ലാതെ നിങ്ങളെങ്ങനെ സന്തോഷമായി ഇരിക്കും? ഒരുവൻ ആരോഗ്യവാനാണെങ്കിൽ അവന് സന്തുഷ്ടിയുണ്ടാവും.

ഞാൻ പറഞ്ഞു, “രണ്ടും ഒന്നുതന്നെ; അതുകൊണ്ട്, എന്തിന് രണ്ടും?”

സ്വാമി ചോദിച്ചു, “എന്തുകൊണ്ട്? നിനക്കെന്താണ് കുഴപ്പം?”

“സ്വാമി, അവിടുന്ന് ഈ രണ്ടു ചോദ്യങ്ങളും എന്തിനാണ് ചോദിക്കുന്നത്? ‘സന്തോഷമാണോ? സൗഖ്യമാണോ?’ എന്ന്”

ഭഗവാൻ പറഞ്ഞു, “ഇവ രണ്ടും ആവശ്യമാണ്. ചില ആളുകൾ ആരോഗ്യമുള്ളവരാണ്, പക്ഷേ അവർ സന്തോഷമുള്ളവരാവില്ല. സന്തോഷമില്ലാതെ എന്ത് ആരോഗ്യം? ചിലർ പുറമേ സന്തോഷമുള്ളവരായും, പക്ഷേ അവർ ആരോഗ്യമുള്ളവരാവില്ല. അവരുടെ ആരോഗ്യം നഷ്ടമായിരിക്കും. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ കേവലം സന്തോഷമുള്ളവരായാൽ പോരാ, നിങ്ങൾ ആരോഗ്യമുള്ളവരാവേണ്ടതുണ്ട്. നിങ്ങൾക്ക് ആരോഗ്യമുണ്ടായാൽ മാത്രം പോരാ, നിങ്ങൾ സന്തുഷ്ടരുമാവണം.”

നന്മ ചെയ്യുന്നതിന് കാലതാമസമരുത്

ഇനി ഞാൻ അടുത്ത സംഭവം പറയാം.

ഭഗവാൻ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞു: “ഞാൻ എന്തു കൊടുത്താലും, അത് എന്റെ സന്തോഷ

ത്തിനു മാത്രമാണ്. എല്ലാ കൃപാകടാക്ഷങ്ങളും സമ്മാനങ്ങളും എന്റെ സ്വന്തം സന്തോഷത്തിനുവേണ്ടിയാണ്. ഞാനത് ഒരു ദാനമായോ ത്യാഗപ്രവൃത്തിയായോ കരുതുന്നില്ല, എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, നിങ്ങളെല്ലാവരും എന്റേതാണ്. നിങ്ങളും ഞാനും ഒന്നാണെന്നാണ് എന്റെ അനുഭവം. നിങ്ങളുടെ സന്തോഷത്തെ എന്റെ സന്തോഷമായി ഞാൻ കരുതുന്നു.”

ഇതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നത് കൗതുകകരമാവും, പ്രത്യേകിച്ചും സ്വാമി എല്ലാവർക്കും ഓരോന്നു നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് എത്ര അക്ഷീണനാണെന്ന്! തളരാത്ത ഈശ്വരൻ, ഒരു

ക്ഷീണവുമില്ലാതെ, വസ്ത്രം, വാച്ചുകൾ, മോതിരങ്ങൾ, മാലകൾ ഒക്കെ വിതരണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് വിശ്രമം എന്തെന്ന് അറിയുന്നില്ല. എന്നിട്ടും, അവിടുന്ന് ഒരിക്കലും തളരുന്നില്ല, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് സദാ കൊടുക്കുകയും ക്ഷമിക്കുകയും (Giving and forgiving) ചെയ്യുന്നു.

ഈ വേളയിൽ, സ്വാമി ഒരു കാര്യം പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. “ കൂട്ടികളേ, ഇവിടെ നോക്കൂ, നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും നല്ല കാര്യം ചെയ്യാനായി തീരുമാനിച്ചാൽ, അത് ഉടനെ ചെയ്യണം. താമസിപ്പിക്കരുത്. സമയം എടുക്കരുത്. അത് പെട്ടെന്നുതന്നെ ചെയ്യുക. നിങ്ങളുടെ മനസ്സിലേക്ക് എന്തെങ്കിലും ചീത്ത കാര്യം വന്നാൽ, ഉടനെ പ്രവർത്തിക്കരുത്; കുറച്ചു നേരം എടുക്കുക. കാത്തിരുന്ന് ചിന്തിക്കുക. നന്മ ചെയ്യാനായി ഒരിക്കലും സമയമെടുക്കരുത്. ഉടൻതന്നെ പുറപ്പെടുക.”

എന്നിട്ട്, ഉല്ലാസഭാവ

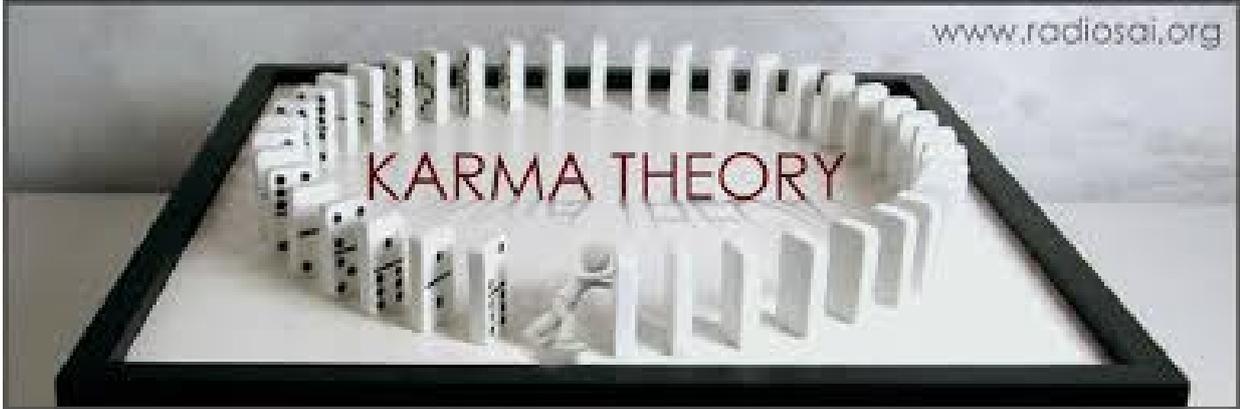
ത്തിൽ ഭഗവാൻ അരുളി, “ചില ആളുകളുണ്ട്, വേദിയിൽ കയറിനിന്നിട്ട് ഒരു ലക്ഷം രൂപാ സംഭാവന തന്നേക്കാമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കും-ദാനപ്രവൃത്തിയായി! പക്ഷേ, അവർ വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ ഭാര്യ ചോദിക്കും, ‘കൊടുക്കാൻ പണമെവിടെ?’ അപ്പോൾ ഈ ചങ്ങാതിക്ക് രണ്ടാം വിചാരമുണ്ടാവും. (ചിരി) ‘എന്തിനാ ഒരു ലക്ഷം? അമ്പതിനായിരം മതി’. പിറ്റേന്നു കാലത്ത് ആരെങ്കിലും പണം വാങ്ങുന്നതിനായി വരുമ്പോൾ, ‘തൽക്കാലത്തേക്ക് പതിനായിരം തരാം, പിന്നീട് കൂടുതൽ തരാം’ എന്നാവും അയാൾ. (ചിരി) അങ്ങനെ, ഒരു ലക്ഷത്തിൽനിന്ന് ചങ്ങാതി. പതിനായിരത്തിലേക്ക് വരും. എന്തുകൊണ്ട്? ചിന്തിക്കാനായി സമയമെടുത്തതുകൊണ്ട്.”

കൊടുത്താൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടൂ

സ്വാമിയുടെ മറ്റൊരു സുന്ദരമായ പരാമർശവും നിങ്ങളുമായി പങ്കിടുന്നതിന് എനിക്കു കഴിയും, ഇത് വളരെ കൗതുകകരവും നമുക്കെല്ലാവർക്കും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്.

“നിങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നു.” നമുക്ക് കൊടുക്കുന്നതിന് താല്പര്യമില്ല, കാരണം നമുക്ക് നഷ്ടം സംഭവിക്കുമെന്ന് നാം ഭയക്കുന്നു. എന്നിരുന്നാലും, നിങ്ങൾ കൊടുത്താലേ നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടൂ എന്നതാണ് രഹസ്യം.

ഭഗവാൻ വീണ്ടും അരുളി, “നിങ്ങൾ കൊടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, നിങ്ങൾക്ക് അനന്തമായ സന്തോഷം, അതിരില്ലാത്ത ഐശ്വര്യം, സമൃദ്ധി ഒക്കെ ലഭിക്കും. അതിനാൽ, കൊടുക്കാൻ പഠിക്കുക. അതുതന്നെയല്ല, കൊടുക്കുന്നതിലൂടെ നിങ്ങളുടെ കർമ്മം കുറയ്ക്കപ്പെടും.”

നിങ്ങളിൽ സായിസാഹിത്യവുമായി പരിചയമില്ലാത്തവർക്ക്, കാർമ്മികഫലത്തെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടി പറയാം, ഒരു വിശദീകരണമെന്ന തരത്തിൽ ബാബ തന്ന ഒരു ഉദാഹരണം ഞാൻ പറയാം.

ഒരു ദാനകർമ്മം ചെയ്യുമ്പോൾ, നിങ്ങളുടെ കാർമ്മികഫലം ക്ഷയിക്കുകയാണ്. അവ ലഘൂകരിക്കപ്പെടും.

ഒരു ലളിതമായ ദൃഷ്ടാന്തം പറയാം-ഇത് ബാബയുടെ കൃതികളിൽനിന്നു മാത്രമാണ്. (അനിൽകുമാർ ഭാവന ചെയ്ത് വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണെന്ന് ഒരിക്കലും ചിന്തിക്കരുത്. തീർച്ചയായും അല്ല! ഞാനൊരിക്കലും അത് ചെയ്തില്ല. ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ ശ്രോതാക്കളോട് പറയാറുള്ളത്, എനിക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കാനോ ഭാവന ചെയ്യാനോ കഴിവില്ല എന്നാണ്. ഇല്ല. ജീവിക്കുന്ന, ചലിക്കുന്ന, പ്രേമിക്കുന്ന, അപരാജിതനായ, സദാ സമ്മതനായ ഈശ്വരന്റെയൊപ്പം ജീവിക്കുമ്പോൾ, ഞാനെന്തിന് വ്യാഖ്യാനിക്കണം?)

അപ്പോൾ, സ്വാമി എന്താണ് അരുളിയത്?

നമുക്ക് 20,000 രൂപ വരുമാനനികുതി ഒടുക്കണം എന്നിരിക്കട്ടെ. നാമെന്തു ചെയ്യും? നമ്മൾ കഷ്ടപ്പെട്ട് സമ്പാദിച്ചതിൽനിന്ന് 20,000 രൂപ നൽകുന്നതിന് നമുക്ക് താല്പര്യമില്ല. (ചിരി) നമ്മളെന്തിന് ടാക്സ് കൊടുക്കണം? അപ്പോൾ, നമുക്കെന്തു ചെയ്യാൻ പറ്റും? നാം കുറച്ചു തുക ഇൻഷുറൻസിന് മുടക്കുകയാണെങ്കിൽ, വരുമാനനികുതിത്തുക കുറയും. ചാരിറ്റബിൾ ട്രസ്റ്റുകൾക്ക് കുറച്ചു തുക സംഭാവന നൽകുകയാണെങ്കിൽ, ഇൻകം

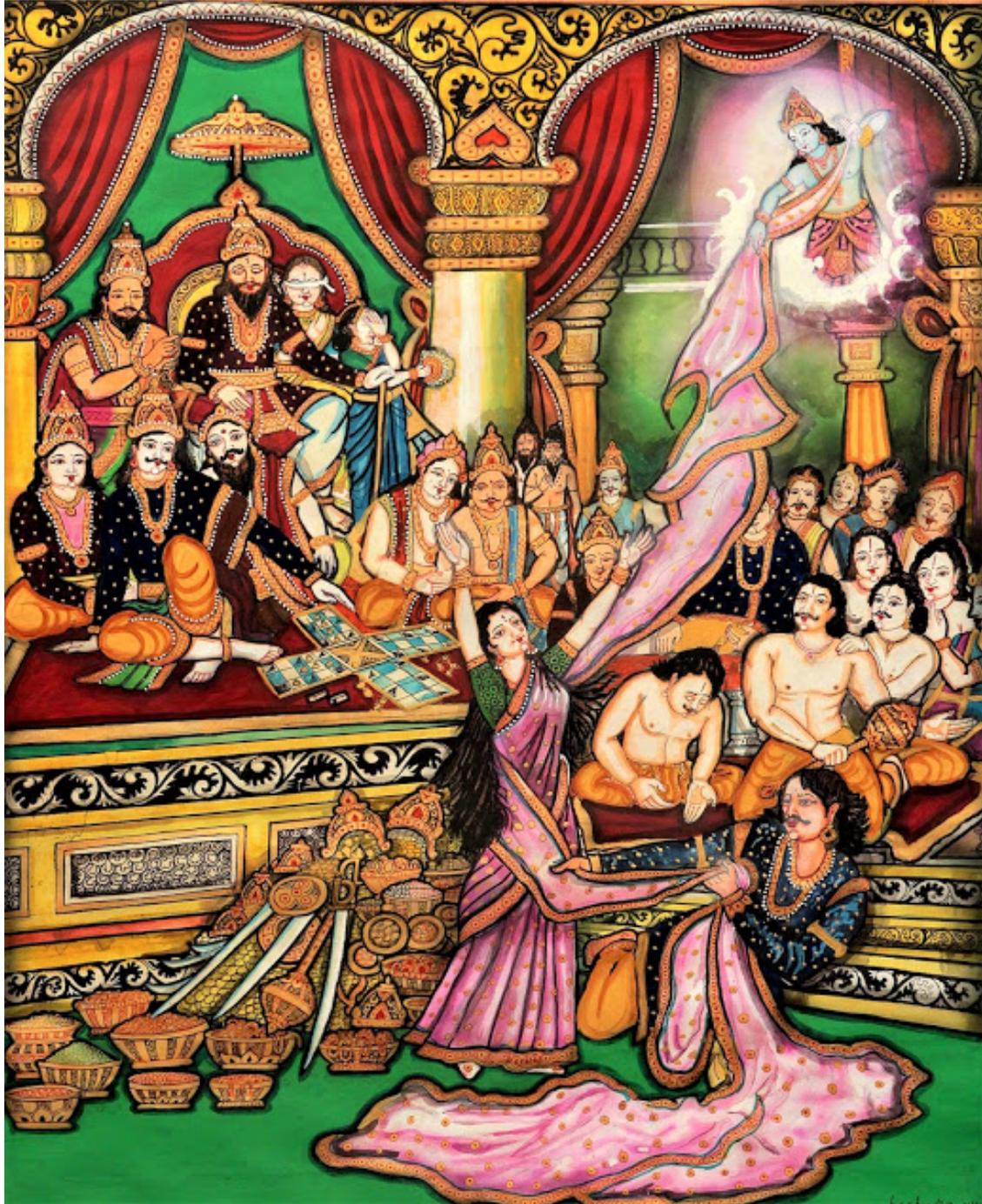
ടാക്സ് കുറയും. ഇൻകംടാക്സ് റിബേറ്റ് അഥവാ ഇൻകംടാക്സ് കുറവ് അഥവാ ഇൻകം ടാക്സ് ഒഴിവാക്കൽ സാധ്യമാണ്, അതിൽ ഇളവ് ലഭിക്കുന്നതിന് സാധ്യതകളുണ്ട്.

ഇതേപോലെ, ഞാൻ ദീർഘനാൾ കർമ്മഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടവനാണെങ്കിൽ, ഭജനയിൽ പങ്കെടുക്കുമ്പോൾ കുറച്ച് കർമ്മഫലം കുറഞ്ഞുകിട്ടും. (ചിരി) ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു, കുറച്ച് ശിക്ഷ കുറഞ്ഞുകിട്ടും. ഞാൻ ഏതാനും സേവ ചെയ്യുന്നു, 'വധശിക്ഷ'യിൽനിന്ന് മറ്റൊരു ഇളവ് കിട്ടുന്നു. (ചിരി) ഇങ്ങനെ, ധനം സ്വരൂപിക്കുന്നതിൽ, സ്വത്ത് സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ, മഹത്വമൊന്നുമില്ല. മറ്റുള്ളവർക്ക് കൊടുക്കുന്നതിലും അവരെ സഹായിക്കുന്നതിലുമാണ് മഹത്വമിരിക്കുന്നത്.

ഭഗവാൻ ദ്രൗപദിയുടെയും കൃഷ്ണന്റെയും കഥ പരാമർശിക്കുകയുണ്ടായി. ഒരിക്കൽ, കൃഷ്ണൻ അവിടുത്തെ കൈവിരൽ മുറിഞ്ഞതായി നടിക്കുകയുണ്ടായി. അതിൽനിന്ന് ചോര കിനിയൻ തുടങ്ങി. ആ ദിവസം ദ്രൗപദി ഒരു പുതിയ സാരിയാണ് ഉടുത്തിരുന്നത്. പല സ്ത്രീകളും ഭഗവാന്റെ വിരലിൽനിന്ന് ചോര വരുന്നത് കണ്ടു. ഒരു സ്ത്രീ ചികിത്സയ്ക്കായി ഒരു വൈദ്യനെ തേടി പോയി. മറ്റൊരു സ്ത്രീ ഒരു ബാൻഡേജ് എടുക്കുന്നതിനായി പോയി. മറ്റൊരുവൾ എന്തെങ്കിലും മരുന്നുണ്ടോയെന്നു തിരക്കി അകത്തേക്ക് പോയി. എന്നാൽ, ദ്രൗപദി ഉടനടി അവളുടെ പട്ടുസാരി വലിച്ചുകീറി. അവൾ അവളുടെ സിൽക്ക് സാരി വലിച്ചുകീറിയിട്ട് ഒരു ബാൻഡേജ് പോലെ കെട്ടിക്കൊടുത്തു.

പിന്നീട്, ദ്രൗപദി തുറന്ന സദസ്സിൽവെച്ച് അപമാനിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, അധിക്ഷേപത്തിനും വസ്ത്രാക്ഷേപത്തിനും ഇരയായപ്പോൾ, പ്രത്യുപകാരമായി, കൃഷ്ണൻ എണ്ണിയാലൊടുങ്ങാത്ത സാരികൾ നൽകി അവളെ അനുഗ്രഹിച്ചു. ദ്രൗപദി ഒരു തുണിക്കഷണം മാത്രമാണ് നൽകിയത്, പിന്നീട് ഭഗവാൻ അവളുടെ മാനം കാക്കുന്നതിലേക്കായി അസംഖ്യം വസനങ്ങൾ നൽകുകയുണ്ടായി.

ഇതുപോലെ, നിങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോഴാണ് നിങ്ങൾക്ക് കിട്ടുന്നത്. ഭഗവാന്റെ സന്ദേശം ഇതാണ്.

പ്രഫ.അനീൽകുമാർ കാമരാജു
(പരിഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദ്കുമാർ)